

Otakar Borůvka

Mé životní poslání

In: Zdeněk Třešňák (author); Petra Šarmanová (author); Bedřich Půža (author): Otakar Borůvka. (Czech). Brno: Nadace Universitas Masarykiana v Brně, 1996. pp. 11--14.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/401271>

Terms of use:

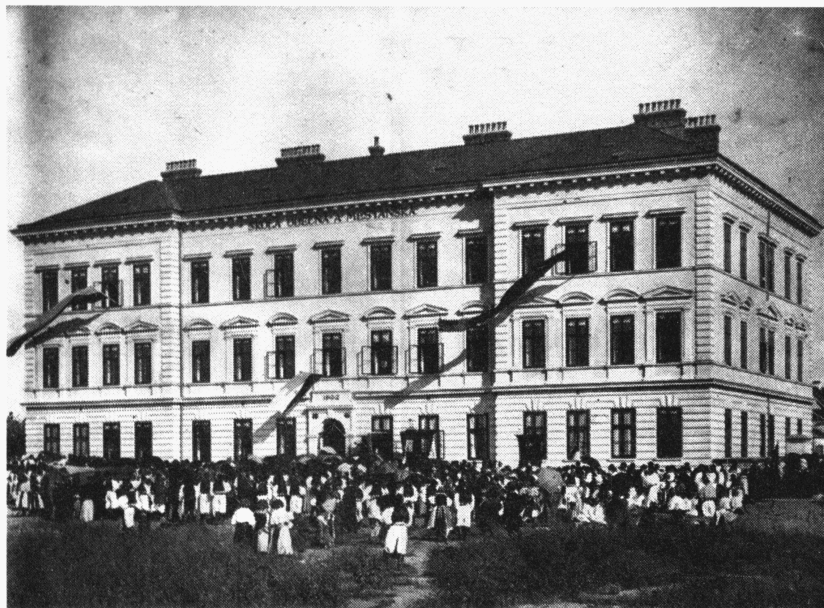
© Masarykova univerzita

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

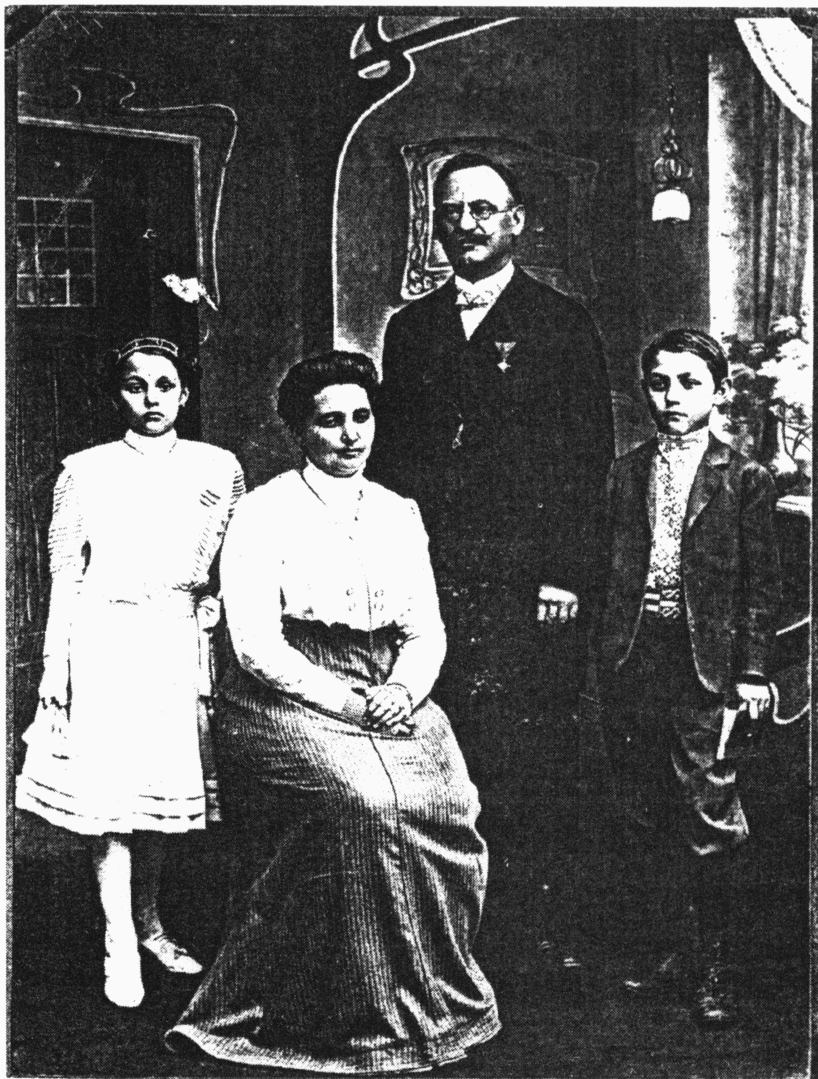
MÉ ŽIVOTNÍ POSLÁNÍ

Svěcení nové obecné a měštanské školy v Uherském Ostrohu v roce 1892

Učitelký sbor měštanské školy chlapecké v Uherském Ostrohu ve školním roce 1902 - 1903, ředitel školy Jan Borůvka (otec Ot. Borůvky) třetí zleva

Budoucí matematik v 10 letech, jeho rodiče a sestra Marie na dobové fotografii z Uherského Ostrohu

„Lidský život je nepřetržitý sled nejrůznějších událostí, které jsou podmíněny prostředím, založením každého jednotlivce i nahodilými událostmi, a přitom se tyto faktory vzájemně ovlivňují. Pohlížím-li na svůj život, zdá se mi, že právě ony nahodilé události jej podstatně ovlivnily a do značné míry utvářely tak, jak se skutečně vyvinul.“

(Z přednášky akademika Otakara Borůvky na besedě pořádané Matematickou vědeckou sekci JČSMF 20. května 1976 v Ústředním klubu školství a vědy v Praze.)

První krůčky

Vděčím za ně, jako koneckonců každý z nás, mým rodičům.

Narodil jsem se 10. května 1899 v Uherském Ostrohu na moravském Slovácku. Můj otec Jan Borůvka, tehdy devětatřicetiletý, byl učitelem a ředitelem obecných a měšťanských škol v Uherském Ostrohu, člověk velmi vážený. Měl k tomu všechny předpoklady – byl skutečně vysoce vzdělaný, ušlechtilý a nesmírně pracovitý. Prožil zde celý život, a myslím, že znal dobře každého občana města. Když si dnes v myslí promítám vzpomínky na něho, znovu a znovu musím obdivovat jeho lásku k tomu kraji, městu, obyvatelům – bez ní by totiž nebylo možné prožít celý život v jednom městečku a stále dávat, starat se, vychovávat . . .

Však se mu jeho město také odměnilo: stal se čestným občanem Uherského Ostrohu a potom i čestným občanem nově ustanovené obce. A ještě po létech na něho vděčně vzpomíná.

A moje milá maminka? Byla o patnáct let mladší než tatínek. Narodila se ve Strání u Uherského Brodu a její otec byl lesníkem u knížete Lichtenštejna. O domácnost i o nás všechny dokázala pečovat s takovou láskou, že dodnes ve vzpomínkách prožívám doslova hmatatelnou pohodu, kterou vnášela do našeho domova a života.